AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2006. február 1-je *

A T-466/04. és T-467/04. sz. egyesített ügyekben,

Elisabetta Dami (lakóhelye: Milánó [Olaszország], képviselik: P. Beduschi és S. Giudici ügyvédek)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviseli: A. Folliard-Monguiral meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban:

a **The Stilton Cheese Makers Association** (székhelye: Surbiton, Surrey [Egyesült Királyság]),

* Az eljárás nyelve: francia.

az OHIM második fellebbezési tanácsa által 2004. szeptember 20-án, az Elisabetta Dami és a The Stilton Cheese Makers Association közötti felszólalási eljárással kapcsolatban hozott határozatok (R 973/2002-2. és R 982/2002-2. sz. ügy) ellen benyújtott két keresete tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (negyedik tanács),

tagjai: H. Legal elnök, P. Lindh és V. Vadapalas bírák,

hivatalvezető: B. Pastor hivatalvezető-helyettes,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. november 19-én benyújtott keresetlevelekre,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság negyedik tanácsa elnökének 2005. május 2-i határozatára, amely a T-466/04. és T-467/04. sz. ügyeket egyesíti,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2005. június 10-én benyújtott válasz-beadványra,

a 2005. október 27-i tárgyalást követően,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

1 1999. október 13-án a felperes, Elisabetta Dami, a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) alapján közösségi védjegybejelentést tett a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalnál (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM).

2 A lajstromoztatni kívánt védjegy a GERONIMO STILTON szómegjelölés volt.

3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 16., 25., 28., 29., 30. és 41. osztályba tartozó árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban tették.

4 A 29. és 30. osztályba tartozó áruk az alábbi leírásnak felelnek meg:

– 29. osztály: „Hús; hal; nem élő kagylók és rákfélék; baromfi és vadhús; húskivonatok; húskonzerv; tartósított, szárított és főtt gyümölcsök és zöldségek; zselék; lekvárok; tojás; tej; tejtermékek; tejes termékek; sajtok; vaj; joghurt; tejalapú italok; étkezési olajok és zsírok; savanyúságok; gyümölcskonzervek; zöldségkonzervek; húskonzervek; halkonzervek";

– 30. osztály: „Süteménytészta; tésztafélék, karamella; kávé; tea; kakaó; cukor; rizs; tápióka; pótkávé; liszt; gabonaalapú készítmények; kenyér; kétszersültek, kekszek; lepények; sütemények; pralinék; (ehető) jég és jégkrém; méz; szirup; bors; ecet; szószok; fűszerek; (ételekhez, italokhoz való) jégfrissítő; kávé-, kakaó- vagy csokoládéalapú italok".

5 A védjegybejelentést a *Közösségi Védjegyértesítő* 2000. június 5-i, 45/00. számában hirdették meg.

6 2000. szeptember 5-én a The Stilton Cheese Makers Association felszólalást nyújtott be a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja és 8. cikkének (4) bekezdése alapján, a bejelentett védjegynek a 16., 29. és 30. osztályba tartozó áruk tekintetében történő lajstromozása ellen. Felszólalásának alátámasztására a felszólaló a tejtermékek vonatkozásában több tagállamban lajstromozott „stilton" szónak megfelelő védjegyekre hivatkozott.

7 2002. szeptember 30-i határozatával az OHIM felszólalási osztálya helyt adott a felszólalásnak a 29. és 30. osztályba tartozó áruk vonatkozásában, míg a felszólalást a fennmaradó részében elutasította.

8 2002. november 29-én a felperes a 40/94 rendelet 59. cikke alapján fellebbezést nyújtott be e határozat ellen, a fellebbezés az R 982/2002-2. ügyszámon az OHIM második fellebbezési tanácsa elé került. A felperes azt kérte a fellebbezési tanácstól, hogy a felszólalást ne csupán a 16. osztályba tartozó áruk, hanem a 29. és 30. osztályba tartozó áruk tekintetében is utasítsa el.

9 A felszólaló ugyanazon a napon szintén fellebbezést nyújtott be ugyanazon határozat ellen, e fellebbezés az R 973/2002-2. ügyszámon szintén az OHIM második fellebbezési tanácsa elé került. A felszólaló azt kérte a fellebbezési tanácstól, hogy a felszólalásnak ne csupán a 29. és 30. osztályba tartozó áruk, hanem a 16. osztályba tartozó áruk tekintetében is adjon helyt.

10 A felek négy ízben is együttes kérelmet nyújtottak be az R 973/2002-2. sz. ügyben folyó eljárás felfüggesztésére. A fellebbezési tanács helyt adott e kérelmeknek. Noha formailag az ügyeket a fellebbezési tanács nem egyesítette, az R 973/2002-2. sz. fellebbezés ügyében folyó eljárás felfüggesztése iránti együttes kérelmeket úgy kezelte, mintha azok az R 982/2002-2. sz. ügyben folyó eljárásra is vonatkoznának. A negyedik felfüggesztés iránti kérelemmel kapcsolatban a feleknek megküldött, 2004. április 2-i értesítésében kifejtette az alábbiakat:

„Megerősítjük, hogy a fellebbezési eljárás két hónapos időtartamra, 2004. június 5-ig felfüggesztésre kerül. Az előzetes kérelmekre tekintettel ezen felfüggesztési

időszakot véglegesnek tekintjük, kivéve ha a felek olyan rendkívüli okot tudnak igazolni, amely további felfüggesztésnek adhat helyt."

11 2004. június 3-i levelével a felperes a bejelentett védjegy árujegyzékének korlátozását kérte: egyrészt azt, hogy a 29. osztályból töröljék a „tejes termékek és sajtok" kifejezést, másrészt azt, hogy a 30. osztályt pontosítsák a „valamennyi sajtalapú élelmiszer vagy ital kivételével" kitétellel.

12 2004. június 4-i levelükkel a felek együttesen kérték, hogy a fellebbezési tanács függessze fel az eljárást. Ebben a levélben a felek azt is kijelentették, hogy egyrészt – utalva a 2004. június 3-i levél tartalmára – a felperes „az áruk leírásának módosítását kérte e védjegybejelentés tekintetében", másrészt hogy „[a felszólaló] álláspontja a következő: amint [...] az ezen védjegybejelentéssel érintett áruk meghatározása [módosításra kerül] a 29. osztály vonatkozásában, a »sajtok« és »tejtermékek«, valamint a »tágértelmű 'tejtermékek' kifejezésbe tartozó áruk, úgymint tej, tejalapú termékek, vaj, tej- és joghurtalapú termékek« [törlésével], valamint a »30. osztály [vonatkozásában], a sajttartalmú és sajtalapú élelmiszerek és italok« [említésének törlésével], a felszólaló visszavonja a felszólalást".

13 2004. június 15-i levelével a fellebbezési tanács tájékoztatta a feleket, hogy a 2004. június 4-i levelet úgy értelmezi, mint a bejelentett védjegy árujegyzékének korlátozása iránti együttes kérelmet, és megküldte a feleknek az e kérelemnek megfelelően korlátozott árujegyzéket. Ugyanezen levelében a fellebbezési tanács hozzátette, hogy „amennyiben [a felszólaló] visszavonná a felszólalását" a feleket felszólítja, hogy 2004. július 14-e előtt jelezzék, hogy egyetértenek-e a felszólalási és fellebbezési eljárás keretén belül felmerült költségek megosztásával. A fellebbezési

tanács hozzátette, hogy ilyen megegyezés hiányában az eljárási költségek megosztásáról határozatot fog hozni.

14 2004. június 16-i levelével a felperes azt kérte a fellebbezési tanácstól, hogy térjen vissza a 2004. június 15-i levél értelmezésére, és erősítse meg, hogy csupán a 2004. június 3-i levélben szerepelt utalás a bejelentett védjegy árujegyzékének korlátozására. Kijelentette, hogy a 2004. június 4-i levél csupán a fellebbezési eljárásnak a felek eltérő szándéka okán történő felfüggesztése iránti együttes kérelem volt, vagyis a felszólaló a 2004. június 3-i levélben foglalt módosításoknál többre tart igényt.

15 2004. június 23-i levelével a fellebbezési tanács elutasította ezt a kérelmet. Mindenekelőtt emlékeztetett arra, hogy a bejelentett védjegy árujegyzékének korlátozása iránti kérelmet nem lehet visszavonni, mivel kötelező erejűvé vált. Továbbá úgy ítélte meg, hogy a felek 2004. június 4-i közös levelének szövegét, amely szerint „amint az áruk meghatározása módosításra kerül [...] a felszólaló visszavonja a felszólalást", kizárólag az említett árujegyzék korlátozása iránti kérelemnek lehet tekinteni. Ezenkívül annak megállapítása során, hogy a felperes írásban beleegyezését adta ezen körülményhez, a fellebbezési tanács figyelembe vette azt a tényt, hogy a felek együttesen írták alá és küldték el levelüket. Következésképpen a fellebbezési tanács úgy vélte: csupán helyt adott a felek azon együttes kérelmének, hogy hagyja jóvá annak megerősítését, hogy a bejelentett védjegy árujegyzékének korlátozása módosítás nélkül elfogadásra került.

16 2004. július 1-jei levelével a felszólaló felhívta a fellebbezési tanács figyelmét arra, hogy felszólalását akkor és csak akkor szándékozik visszavonni, ha a bejelentett védjegynek a fellebbezési tanács 2004. június 15-i levelében foglalt árujegyzéke nem kerül módosításra.

17 2004. július 23-i levelével a felszólaló felkérte a fellebbezési tanácsot, hogy erősítse meg: a fellebbezési tanács 2004. június 15-i levelében foglaltaknak megfelelően a nevezett árujegyzék véglegesen módosításra került.

18 2004. július 29-i levelében a fellebbezési tanács megerősítette, hogy az árujegyzék a 2004. június 15-i levelében foglaltak szerint került módosításra, ennélfogva a felszólalást visszavontnak tekinti.

19 A mindkét ügyben 2004. szeptember 20-án hozott határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozatok) a fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy – tekintettel arra, hogy a felszólalás visszavonása véget vetett az eljárásnak – csupán a költségek megosztásáról kell dönteni, hiszen a felek között erről nem született megállapodás. E tekintetben a fellebbezési tanács úgy határozott: elrendeli, hogy mindegyik fél maga viselje a felszólalási eljárás és a fellebbezési eljárás során a saját részéről felmerült költségeket, a 40/94 rendelet 81. cikke (2) és (3) bekezdésének megfelelően.

A felek kérelmei

20 A felperes mindkét ügyben azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– állapítsa meg, hogy az OHIM-nak címzett, a felperes és a felszólaló által együttesen aláírt, 2004. június 4-i levél nem tartalmaz a fellebbezési tanács előtt

folyó eljárás befejezésére vonatkozó nyilatkozatot, csupán az eljárás felfüggesztése iránti kérelmet;

– helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatokat, és utalja vissza az ügyet az OHIM fellebbezési tanácsa elé;

– az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

21 Az OHIM mindkét ügyben azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatokat;

– az Elsőfokú Bíróság előtti valamennyi felet kötelezze, hogy maguk viseljék saját költségeiket.

A jogkérdésről

A felek érvei

22 A felperes arra hivatkozik, hogy a fellebbezési tanács hibásan vélte úgy, hogy a felek kinyilvánították az OHIM előtt folyó eljárás befejezésére irányuló közös szándéku-

kat. A felperes ennek kapcsán kijelenti, hogy a felek 2004. június 4-i közös levele az eljárás felfüggesztése iránti egyszerű kérelmet tartalmazza, amelynek célja, hogy békés megállapodás jöjjön létre a bejelentett védjegy árujegyzékéből eltávolítandó áruk tárgyában.

23 Ugyanakkor az említett levél nem tartalmaz a fellebbezési tanács előtt folyó eljárás befejezésére irányuló nyilatkozatot. Épp ellenkezőleg: egyértelműen kiderül, hogy a felek nem állapodtak meg az eljárás befejezéséről. Egyrészt a levélben szerepel, hogy 2004. június 3-i levelében a felperes az árujegyzék korlátozása iránti kérelmet juttatott el a fellebbezési tanácshoz, a felszólalóval 2003. december 22-én kötött békés megállapodásnak megfelelően. Másrészt a levélből kiderül, hogy a felszólaló, tudomásul véve az e korlátozás iránti kérelmet, kijelentette, hogy csak akkor vonja vissza a felszólalást, ha egyéb, az említett békés megállapodással nem érintett áruk is kikerülnek a jegyzékből.

24 A felperes ebből arra következtet, hogy a fellebbezési tanács hibásan értelmezte az OHIM előtti felek által benyújtott, felfüggesztés iránti kérelmet.

25 Az OHIM úgy véli, hogy a kereset megalapozott, és a megtámadott határozatokat hatályon kívül kell helyezni. Arra hivatkozik, hogy az ítélkezési gyakorlat elismerte az ilyen kérelmek elfogadhatóságát (lásd az Elsőfokú Bíróság T-107/02. sz., GE Betz kontra OHIM – Atofina Chemicals [BIOMATE] ügyben 2004. június 30-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-1845. o.] 32–36. pontját, valamint a T-22/04. sz., Reemark kontra OHIM – Bluenet [Westlife] ügyben 2005. május 4-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-1559. o.] 16–19. pontját).

26 Az ügy érdemével kapcsolatban az OHIM a felperes nyomán úgy véli, hogy a 2004. június 4-i levél kizárólag a feleknek az eljárás felfüggesztése iránti együttes

kérelmét tartalmazza. Következésképp az a véleménye, hogy a fellebbezési tanács a bejelentett védjegy árujegyzékének korlátozásával megsértette a 40/94 rendelet 44. cikkének (1) bekezdését.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

A felek kérelmeinek elfogadhatóságáról

27 Előzetesen meg kell állapítani, hogy első kereseti kérelmével a felperes annak megállapítását kéri az Elsőfokú Bíróságtól, hogy az OHIM-nak címzett, a felperes és a felszólaló által együttesen aláírt, 2004. június 4-i levél nem tartalmaz a fellebbezési tanács előtt folyó eljárás befejezésére vonatkozó nyilatkozatot, csupán az eljárás felfüggesztése iránti kérelmet. Ez a kérelem nem független a felperes második kereseti kérelmétől, amely a megtámadott határozatok hatályon kívül helyezésére irányul, mivel e határozatok alátámasztására szolgáló érvet képez. Ennélfogva e kérelemről önmagában nem kell határozni.

28 Az OHIM a maga részéről első kérelmével azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatokat.

29 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a fellebbezési tanácsnak a felszólalási eljárás keretében hozott határozata elleni keresettel kapcsolatos eljárásban az OHIM

nem jogosult az Elsőfokú Bíróság előtt képviselt álláspontján keresztül megváltoztatni a jogvitának a védjegybejelentő és a felszólaló kérelmeiből adódó kereteit (lásd a Bíróságnak az Elsőfokú Bíróság T-110/01. sz., Vedial kontra OHIM – France Distribution [HUBERT] ügyben 2002. december 12-én hozott ítéletét [EBHT 2002., II-5275. o.] helyben hagyó, C-106/03. P. sz., Vedial kontra OHIM ügyben hozott ítéletének [EBHT 2003., I-9573. o.] 26. pontját, valamint az Elsőfokú Bíróság Westlife ügyben hozott, fent hivatkozott ítéletének 16. pontját és a T-186/04. sz., Spa Monopole kontra OHIM – Spaform [SPAFORM] ügyben 2005. június 15-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-2333. o.] 19. pontját).

30 Mindazonáltal a fenti ítélkezési gyakorlatból nem következik, hogy az OHIM köteles lenne kérni a valamelyik fellebbezési tanácsa által hozott határozat ellen benyújtott kereset elutasítását. Habár az OHIM valóban nem rendelkezik kereshetőségi joggal, amely szükséges ahhoz, hogy keresetet nyújtson be valamely fellebbezési tanácsának határozata ellen, nem kötelezhető arra, hogy a fellebbezési tanács minden megtámadott határozatát módszeresen megvédje, illetve arra, hogy az ilyen határozat ellen irányuló valamennyi kereset elutasítását kérelmezze (lásd a fent hivatkozott BIOMATE-ítélet 34. pontját; a fent hivatkozott Westlife-ítélet 17. pontját és a fent hivatkozott SPAFORM-ítélet 20. pontját).

31 Nincs akadálya annak, hogy az OHIM csatlakozzék a felperes valamely kereseti kérelméhez, vagy hogy azt az Elsőfokú Bíróság mérlegelésére bízza, és emellett az Elsőfokú Bíróság tájékoztatása érdekében minden általa megfelelőnek ítélt érvet előterjesszen (lásd a fent hivatkozott BIOMATE-ítélet 36. pontját, valamint az Elsőfokú Bíróság T-379/03. sz., Peek & Cloppenburg kontra OHIM [Cloppenburg] ügyben 2005. október 25-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-4633. o.] 22. pontját).

32 Ugyanakkor az OHIM nem nyújthat be a fellebbezési tanács határozatának hatályon kívül helyezésére vagy megváltoztatására irányuló kérelmet a keresetlevélben nem szereplő ponttal kapcsolatban, illetve nem terjeszthet elő a keresetlevélben fel nem hozott jogalapot (lásd e tekintetben a Vedial kontra OHIM ügyben hozott, fent hivatkozott ítélet 34. pontját, valamint a fent hivatkozott Cloppenburg-ítélet 22. pontját).

33 Jelen ügyben meg kell állapítani, hogy az OHIM kizárólag olyan érveket terjesztett elő, amelyek a felperes kérelmeit támasztják alá; a felperes szerint a fellebbezési tanács hibát követett el, amikor úgy vélte, hogy a felek kinyilvánították az OHIM előtt folyó eljárás befejezésére irányuló együttes szándékukat. Ennélfogva az OHIM által előterjesztett kérelem és az ennek alátámasztására előterjesztett érvek elfogadhatóak, mivel nem nyúlnak túl a felperes által előterjesztett kérelmek és érvek keretein.

Az ügy érdeméről

34 Keresete alátámasztására a felperes – akit az OHIM is támogat – kijelenti, hogy a fellebbezési tanács hibásan vélte úgy, hogy a felek kinyilvánították az OHIM előtt folyó eljárás befejezésére irányuló együttes szándékukat. E tekintetben meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozatok nem jelzik kifejezett módon, hogy az eljárás befejeződött.

35 Ugyanakkor, mivel azon előfeltevés alapján, hogy „a felszólalás visszavonása az eljárás befejezéséhez vezetett" (lásd a megtámadott határozatok 20., illetve 21. pontjában foglalt indokot), határozat született az OHIM előtti eljárás során felmerült költségek megosztásáról, úgy kell tekinteni, hogy a fellebbezési tanács – hallgatólagosan – az eljárás lezárásáról határozott.

36 Míg a fent említett indok nem tartalmaz további pontosítást, az eljárás lefolytatására, különösen a felek és a fellebbezési tanács közötti levélváltásra vonatkozó tények

bemutatása (lásd a megtámadott határozatok 9–18. és 10–19. pontját) kellően részletes ahhoz, hogy lehetővé tegye az Elsőfokú Bíróság számára azon okok megértését és vizsgálatát, amelyek alapján a fellebbezési tanács úgy vélte, hogy a felperes korlátozta a védjegybejelentés árujegyzékét, és hogy a felszólaló ennek fejében visszavonta felszólalását.

37 Azt kell tehát megvizsgálni, hogy jelen ügyben a fellebbezési tanács jogszerűen következtethetett-e a feleknek az előtte folyó eljárás lezárására irányuló közös szándékára. E tekintetben meg kell állapítani, hogy a védjegybejelentés részleges vagy teljes visszavonásának körülményeivel és módjával kapcsolatban a 40/94 rendelet 44. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a bejelentő bármikor visszavonhatja a közösségi védjegybejelentést, illetve bármikor korlátozhatja az abban szereplő árujegyzéket.

38 Ezenkívül a közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i 2868/95/EK bizottsági rendelet (HL L 303., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 189. o.) 20. szabályának (5) bekezdése értelmében: amennyiben a bejelentő a 40/94 rendelet 44. cikkének (1) bekezdése alapján korlátozza védjegybejelentése árujegyzékét, a Hivatal [OHIM] ezt közli a felszólalóval, és felhívja, hogy az általa megjelölt határidőn belül nyilatkozzék arról, hogy felszólalását fenntartja-e, és ha igen, a korlátozással nem érintett mely árukra és szolgáltatásokra.

39 Az ítélkezési gyakorlat értelmében az áru- és szolgáltatásjegyzék korlátozásának e rendelkezés által biztosított lehetősége kizárólag a közösségi védjegy bejelentőjét illeti meg, aki bármikor fordulhat ez irányú kérelemmel az OHIM-hoz. Ezen összefüggésben a közösségi védjegybejelentés teljes vagy részleges visszavonását kifejezett és feltételhez nem kötött módon kell végrehajtani (lásd az Elsőfokú Bíróság T-219/00. sz., Ellos kontra OHIM [ELLOS] ügyben 2002. február 27-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-753. o.] 61. pontját).

40 Végül, noha a jogalkotó nem rendelkezett kifejezetten a felszólalás visszavonásának lehetőségéről, mivel a 40/94 rendelet 44. cikkének (1) bekezdése csak a védjegybejelentés visszavonására vonatkozik, az Elsőfokú Bíróság úgy ítélte meg, hogy mivel e rendelet rendszere értelmében a védjegybejelentő és a felszólaló egyenrangú a felszólalási eljárásban, úgy kell tekinteni, hogy ez az egyenrangúság az eljárási iratok visszavonásának jogára is vonatkozik (lásd az Elsőfokú Bíróság T-10/01. sz., Lichtwer Pharma kontra OHIM – Biofarma [Sedonium] ügyben 2003. július 3-án hozott végzésének [EBHT 2003., II-2225. o.] 15. pontját, valamint a T-120/03. sz., Synopharm kontra OHIM – Pentafarma [DERMAZYN] ügyben 2004. február 9-én hozott végzésének [EBHT 2004., II-509. o.] 19. pontját).

41 Jelen ügyben az Elsőfokú Bíróság megállapítja, hogy a fellebbezési tanács kijelentése – miszerint a felek kifejezték az eljárás befejezése iránti közös szándékukat – ténybeli hiányosságot mutat.

42 Mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy a felperes 2004. június 3-i levele csupán a bejelentett védjegy árujegyzékének korlátozása iránti kifejezett és feltételhez nem kötött kérelmét tartalmazta.

43 Továbbá – a fent hivatkozott ítélkezési gyakorlat által idézett követelményekkel ellentétben – a felek 2004. június 4-i közös levele nem tartalmaz a védjegybejelentés részleges visszavonására vagy a felszólalás visszavonására irányuló kifejezett és feltételhez nem kötött kérelmet.

44 E levél szövegezése alapján a felperes és az OHIM joggal jelentik ki, hogy ez a levél csupán a fellebbezési tanács előtt folyó eljárás felfüggesztése iránti együttes kérelmet

tartalmaz. Hiszen e levélben a fellebbezési tanácshoz mindössze a következő kérelmet intézték:

„Jelen levelünkkel mindkét fél nevében a fellebbezési eljárás felfüggesztését kérjük."

45 Mindent egybevetve a fenti levélből csupán az válik nyilvánvalóvá, hogy a bejelentett védjegy árujegyzékének korlátozása tárgyában a felperes – 2004. június 3-i levélben kifejtett – álláspontja és a felszólaló álláspontja eltér egymástól.

46 Egyébiránt ellentmondás lenne úgy tekinteni, hogy a 2004. június 4-i levél egyidejűleg tartalmazza a feleknek az eljárás felfüggesztése iránti együttes kérelmét, valamint az eljárás befejezése iránti kérelmét, hiszen az eljárás felfüggesztése iránti kérelem tárgyát veszti a felszólalás visszavonása esetén.

47 Azt a megállapítást, miszerint a 2004. június 4-i levél kizárólag felfüggesztés iránti kérelmet tartalmaz, megerősítik a szóban forgó kérelmet megelőző események. Az ügy irataiból ugyanis kiderül, hogy a felek már több ízben eredményesen kérték az eljárás felfüggesztését, ami lehetővé tette, hogy közös megegyezésre jussanak. 2004. április 2-i értesítésében, amellyel negyedik alkalommal engedélyezte az eljárás felfüggesztését, a fellebbezési tanács kiemelte, hogy „a korábbi kérelmekre tekintettel a felfüggesztési időszakot véglegesnek kell tekinteni, kivéve ha a felek olyan rendkívüli okot tudnak igazolni, amely további felfüggesztésnek adhat helyt". A 2004. június 4-i levelet tehát ilyen összefüggésben kell értelmezni, vagyis mivel a fellebbezési tanács jelezte a felek számára, hogy főszabályként nem fog helyt adni az eljárás felfüggesztése iránti további kérelmeknek, a felek olyan rendkívüli okokat kívántak bemutatni, amelyek a jelen ügyben igazolhatják a további felfüggesztést.

48 Ezenkívül az ügy egyetlen iratából sem lehet arra következtetni, hogy később megállapodás született az eljárás befejezéséről. Épp ellenkezőleg: a felek 2004. június 4-i levelének időpontja és a megtámadott határozatok elfogadása közötti levélváltás azt mutatja, hogy továbbra sem született megállapodás a bejelentett védjegy árujegyzékének korlátozásával kapcsolatban, amelynek ügyében a felperesnek el kellett volna járnia, hogy a felszólaló hajlandó legyen visszavonni felszólalását.

49 2004. június 15-i levelében, a felek 2004. június 4-i közös levelére válaszul, a fellebbezési tanács értesítette a feleket arról, hogy a bejelentett védjegy árujegyzékének korlátozásával kapcsolatban – a felszólaló álláspontjával megegyezően – mit értett a felek közös álláspontján, azonban az értelmezéshez nem kérte a felperes hozzájárulását.

50 Az OHIM-nak címzett 2004. június 16-i levelében a felperes ezért vitatta, hogy elfogadta volna a fellebbezési tanács 2004. június 15-i leveléből következő korlátozást. A felperes emlékeztetett arra, hogy ő csak a 2004. június 3-i levélben szereplő korlátozásokat fogadta el, és azt kérte a fellebbezési tanácstól, hogy térjen vissza a 2004. június 15-i levélhez.

51 A fellebbezési tanács – ezen vita ellenére – 2004. június 23-án megerősítette saját értelmezését, amely szerint a védjegy árujegyzékének korlátozása iránti kérelemről van szó, de a 2004. június 4-i levél tartalmának tisztázása céljából nem hallgatta meg a feleket. A fellebbezési tanács előadta, hogy ezt a levelet – szövegezése folytán, illetve mivel mindkét fél aláírta – kizárólag a bejelentett védjegy árujegyzékének korlátozása iránti kérelemként lehet értelmezni, és ezt a kérelmet, miután kötelező erejűvé vált, nem lehet visszavonni.

52 Azt, hogy az eljárás befejezéséről a felek között nem volt kifejezett és feltételhez nem kötött megállapodás, ugyancsak bizonyítja az a tény, hogy 2004. július 1-jei levelében

a felszólaló emlékeztetett arra, hogy kizárólag azon „formális feltétel" beálltakor kívánja felszólalását visszavonni, ha a bejelentett védjegy árujegyzékének a fellebbezési tanács 2004. június 15-i levele szerinti korlátozását nem módosítják. 2004. július 23-i levelével a felszólaló azt is kérte, hogy a fellebbezési tanács erősítse meg, hogy az említett korlátozás megtörtént, és a felszólalást visszavontnak tekintik.

53 Végül a fellebbezési tanács – annak ellenére, hogy 2004. június 16-i levelében a felperes kifejezetten elutasította a bejelentett védjegy árujegyzékének a felszólaló kívánalmainak megfelelő korlátozását – 2004. július 29-i, a felszólalónak címzett és másolatban a felperesnek is megküldött levelében megerősítette az alábbiakat: „Az elfogadott korlátozás a [2004. június 15-i] levelünkben szereplő változat, következésképpen a felszólalást visszavontnak tekintjük." Márpedig a felperes 2004. június 16-i levélben kifejezett álláspontját, és azt figyelembe véve, hogy a felperes később nem nyújtott be ezzel ellentétes kifejezett kérelmet, a fellebbezési tanácsnak nem volt alapja ilyen következtetést levonni.

54 A fentiekből következik, hogy a megtámadott határozatok ténybeli hibában szenvednek, ezért hatályon kívül kell helyezni őket.

A költségekről

55 Az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel az Elsőfokú Bíróság hatályon kívül helyezi a fellebbezési tanács határozatait, és e címen az OHIM-ot a kérelmeiben foglaltak ellenére pervesztesnek kell tekinteni, az OHIM-ot kötelezni kell a felperesnél felmerült költségek viselésére, ez utóbbi kérésének megfelelően.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (negyedik tanács)

a következőképpen határozott:

1) **Az Elsőfokú Bíróság hatályon kívül helyezi a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) második fellebbezési tanácsának 2004. szeptember 20-i határozatait (R 973/2002-2. és R 982/2002-2. sz. ügyek).**

2) **Az Elsőfokú Bíróság az OHIM-ot kötelezi a költségek viselésére.**

Legal Lindh Vadapalas

Kihirdetve Luxembourgban, a 2006. február 1-jei nyilvános ülésen.

E. Coulon H. Legal

hivatalvezető elnök